

L'ÚLTIM CAVALLER

Entren els dos narradors i es col·loquen a un costat de l'escenari

Narrador 1: Fa molt i molt de temps, en una terra molt llunyana hi vivia un rei anomenat Artur. Un rei que el seu destí va ser decidit en el moment en que va poder treure l'espasa Excalibur de la pedra sagrada.

Narrador 2: Aquest rei va construir el gran regne de Camelot. Ell es va envoltar de grans cavallers que l'ajudaven i que seien al voltant de la gran taula rodona.

Narrador 1: Durant anys va regnar amb saviesa, justícia i honor però un dia, un dels seus cavallers el va traïr i se'n va anar amb els seus enemics.

Narrador 2: Llavors, el rei trist per la traïció d'un dels seus cavallers, va tenir que decidir qui ocuparia l'última cadira de la taula rodona i..

Narrador 1: ... Vet aquí, que aquí comença la història de l'últim cavaller, el cavaller perfecte.

El rei Artur, la reina Ginebra i les seves dues donzelles es troben al centre de la sala a fosques. Els dos narradors surten per un costat de l'escenari i queden il·luminats per un focus de llum.

Ginebra: Artur, què et passa? Últimament, et veig més preocupat.

Artur: mmmmm... res Ginebra. Però, avui és un dia molt especial. Avui tinc que escollir qui seurà a la cadira de Sir Persival i tinc por d'equivocar-me.

Ginebra: Tranquil Artur, sé que ho faràs bé i, a més, pensa que tens als teus cavallers que t'ajudaran, ells confien molt en tu.

Artur: Gràcies estimada, no sé que faria sense tu.

Artur acompanya a seure a la reina Ginebra i les seves donzelles fan una petita reverència i es seuen al costat de la reina) El rei Artur es dirigeix cap al mig de la sala i un soldat de l'entrada es dirigeix a ell.

Soldat 1: Majestat, els cavallers ja són aquí.

Artur: Gràcies, feu-los passar.

Cavaller 1: Bon dia Majestat! Com us trobeu?

Artur: Bon dia! Estic bé, amic meu! Seieu cavallers!

Els cavallers van seient al voltant de la taula

Artur: Bé, com ja sabeu tots Sir Persival ens ha traït i ara queda aquesta cadira buida. Per tant, hem de decidir qui ha de seure juntament amb nosaltres.

Cavaller 1: És una difícil elecció Majestat.

Cavaller 2: Hi haurà algú a Camelot que sigui prou digne de seure en aquest lloc?

Cavaller 3: És clar que sí! Hi ha molts cavallers que volen estar aquí però hem de saber escollir bé.

Cavaller 4: Cal escollir el millor guerrer i que sàpiga lluitar amb tota mena d'armes.

Cavaller 5: No! Això no és el més important, ha de ser un cavaller educat i respectuós.

Cavaller 6: Jo penso que ha de ser intel·ligent i no un sac ple de músculs que no es para a pensar en allò que fa.

Cavaller 1: Tots teniu raó: Per tant, cal buscar un jove intel·ligent, respectuós i que sàpiga lluitar molt bé per defensar el regne de Camelot i el nostre rei.

Artur: D'acord, llavors tenim clar el que necessitem.

Ginebra: Artur, i si comenceu ja a conèixer als vostres nous cavallers?

Artur: Clar que sí! Soldat!

Artur es dirigeix al soldat.

Artur: Sisplau, que passin d'un en un!

Soldat 2: Molt bé, Senyor. Així ho faré!

Artur torna a la taula i el soldat surt de l'escenari i entra acompanyat del jove 1.

Artur: Bon dia cavaller. Com us dieu?

Jove 1: Em dic Sir John, Majestat!

Ginebra: Jove cavaller, creieu que sou digne d'ocupar aquest seient de la taula rodona?

Jove 1: És clar que sí Majestat! Soc el millor cavaller de tot aquest regne i del món sencer! No hi ha ningú millor que jo!

Artur: Aaah, molt bé, molt bé! Doncs.... ja te'n pots anar!

Jove 1: Que vol dir això?? Ja m'heu escollit a mi?

Cavaller 7: Ja està? Què ràpid heu decidit Majestat.

Ginebra: Perdoneu, però crec que Artur pensa que ell no serà un bon cavaller. Ell ha vist a una persona que es creu millor que tots els altres.

Artur: Exacte! No vull un cavaller tan presumtuós. El següent!

Jove 1: Però... però com us atreviu a fer-me fora. A mi, que soc el millor de tots els qui estan a fora esperant, d'aquella colla de...

Cavaller 1: Prou!! No heu escoltat a sa Majestat. Fora d'aquí!

El cavaller surt de l'escenari tot empipat i 1r soldat entra acompanyant al 2n jove, el qual s'agenolla davant del rei.

Soldat 1: Majestat, aquest és el cavaller Sir Robert.

Jove 2: Majestat (*fa una reverència davant del rei*)

Artur: Encantat, expliqueu-me per a que heu vingut?

Jove 2: Vinc per poder ocupar aquesta cadira i dedicar la meva vida a lluitar per vos, Majestat.

Cavaller 8: Sou un bon guerrer?

Jove 2: Crec que si, per ara no he trobat a ningú que em pugui guanyar amb l'espasa.

Cavaller 8: Molt bé, doncs fem una prova. Voleu lluitar amb mi?

Jove 2: És clar que si cavaller.

El cavaller 8 s'aixeca i s'apropa al cavaller i es posa en posició de lluita.

Cavaller 8: En guàrdia!

Els dos cavallers es posen al davant de la taula i lluiten però ràpidament el cavaller 8 guanya al jove.

Jove 2: Aaaaah, sou un traïdor, heu fet trampes! Jo no estava preparat, trampós!
Repetim el combat! No ha estat just!

Artur: Mmmmm... no us preocupeu Sir Robert, no és cap humiliació perdre amb un dels meus cavallers. Però ja us en podeu anar!

Jove 2: Per què? El vostre cavaller ha fet trampes!

Cavaller 9: Senyor, el feu marxar per ser un mal guerrer?

Artur: No! El faig marxar perquè no sap perdre i un cavaller ha de saber acceptar quan perd amb honor.

El jove 2 surt de la sala empipat.

Cavaller 3: Estic d'acord amb vostè Majestat. Buuufff!! Em sembla que serà difícil trobar un bon cavaller.

Merlí: Jo no ho crec pas cavaller!

Es sent una veu amb un efecte de tro i les llums parpellegen molts cops. No es veu qui ho diu i tots miren pel voltant!

Donzella 1: Però... Qui ha parlat?

Donzella 2: És cosa de màgia. El castell està embruixat!

Apareix Merlí de cop al costat de l'Artur i aquest cau de cul a terra.

Merlí: Hola a tothom! Soc jo, el mag Merlí!

Artur: Aaaaah!! Merlí que em vols matar d'un atac de cor? Però... què fas aquí?

Merlí: Perdó Majestat, però estàveu tan seriosos que... vaja! que no m'he pogut resistir a aparèixer de cop. Quina passada no?

Donzella 2: I tant, ha estat molt bé! Hem doneu un autògraf?

Les donzelles es tiren al damunt del mag per demanar autògrafs i fer-se fotografies.

Donzella 1: Ens fem un selfie junts? Vaaaa Merlí.

Els tres posen per fer-se una foto amb els signes de la victòria.

Donzelles 1 , 2 i Merlí: Patataaaaa

Ginebra: Comporteu-vos! Quina manera d'actuar es aquesta per a unes dames! Retireu-vos!!

Donzella: 2: Ho sentim Majestat.

Avergonyides les dos amb el cap mirant cap baix surten de l'escenari parlant encara.

Donzella 2: Ja sabia jo que això passaria, és culpa teva!

Donzella 1: Va tranquil·la, que segur que amb aquesta foto al Facebook serem del millor de la Web de Camelot.com.

Les dos surten de l'escenari rient-se.

Cavaller 7: Merlí, per què heu vingut?

Merlí: Bé.... és que el meu nebot també es presenta a la prova i vinc a animar-lo una mica.

Cavaller 10: El teu nebot? Aiii quina por que em fa.

Cavaller 2: Ja ho pots ben dir, si és de la seva família estem llestos! Segur que és un cabra boja!

Merlí: A veure, ell és una mica...mmmmm, bé! Millor serà que el conegueu per vosaltres mateixos.

Artur: Bé Merlí, doncs feu-lo passar! No el feu esperar tant.

Merlí: Em sembla que ja el sento arribar.

S'escolta un soroll de cotxe que derrapa i s'estavella. Tots fan cara de sorpresos quan entra el jove 3 amb una vestimenta descuidada i que va directe on és Artur i Merlí.

Jove 3: ¡Eiii, tios! ¿Cómo va la movida? ¡Eh, abuelo, amor y paz! Jooooo abuelito, que pareces un hippy, tú siempre a la última moda jejeje. ¡Vaya, es que pareces el papa Noel con tu barbita, tus gafitas! ¿Dónde has aparcado el trineo? jajajaja

El jove cavaller fa una volta al voltant de Merlí i aquest se'l queda mirant bocabadat com tots els altres cavallers. Merlí es tapa la cara amb una mà avergonyit.

Jove 3: Arturillo, que pasaaaaa nen? Wuala, vaya la chavala que tienes. Guapaaa!!

El jove 3 abraça de costat a Artur, el qual se'l mira amb una cara d'enuig i sorprès.

Artur: Merlí! estàs de broma, no? Això... això, vols que sigui un dels nostres cavallers?

Merlí: Majestat ho sento, perdoneu-lo, és que no dóna per a més. Tu, vine cap aquí!
Sempre em poses en ridícul.

Cavaller 3: Bé, això no és gaire difícil om ja ve de família.

El cavaller fa el gets de bogeria als seus companys i tots se'n riuen d'amagat.

Jove 3: Eiii tíos, ¿pero qué os pasaaa? ¿Ya me voy? Bueno, no pasa naa. ¡Llamadme al móvil, quedamos pa luego y así salimos de marcha un rato!

Merlí: Apa, passa cap a casa que ja em tens fins als nassos! Quan li digui a ta mare ja veuràs!

Merlí l'agafa de la manega i el porta fins on estan els soldats i li dona una puntada de peu, fent-lo sortir de l'escenari. Merlí surt darrera d'ell.

Jove 3: Jooo abuelo, que no es pa tanto! Aaayy no te pases que soy muy delicaaaa.
Aaaaaaah!

Cavaller 2: Bufa, estava com un llum! Quin desastre de cavaller hauria estat.

Cavaller 4: Home, jo crec que de pallaso de la cort estaria molt bé.

Cavaller 1: Majestat, suposo que no cal ni valorar el nebot de Merlí, no?

Ginebra: Es clar que no. Una persona que no es respecta a ell mateix ni als altres, no es mereix seure a la taula rodona.

Cavaller 11: Teniu raó Majestat! Vaja, personatges que estem tenint aquest mati.

Artur: Bé, continuem, que passi el següent!

Soldat 2: Si, senyor!

Entra el pròxim cavaller acompanyat del soldat 2 i el jove 4 saluda amb una reverència.

Jove 4: Bon dia Majestats.

Ginebra: Bon dia, com us dieu cavaller?

Jove 4: Em dic Sir Pencil, Majestat.

Artur: Encantat Sir Pencil. Què m'expliqueu de vos?

Jove 4: Bé, soc un cavaller que ve de pas de les muntanyes buscant feina per poder viure.

Cavaller 6: Bé, però donaríeu la vida per defensar el regne de Camelot o a sa majestats?

Jove 4: Eeeeeeeeeeeeeeeeeep, esperi un moment, abans de tot, heu de saber que jo cobro molt per la meva feina. Quants diners em pagareu? Per què... jejeje ja sabeu que la vida és cara i tot té un preu, eh?

Cavaller 3: Però, com t'atreveixes a parlar així? Un cavaller lluita pels altres. Defensant la llibertat, la justícia i l'honor.

Jove 4: Eeep calmat nano! Però la meva vida té un preu, eh? I la pela és la pela. A veure, que jo no visc de l'aire, eh?

Cavaller 4: Surt d'aquí aprofitat!! No et mereixes estar aquí! Una persona que sol pensa en els diners no pot ser un bon cavaller. Fora d'aquesta sala!

Jove 4: Homee, espera que us puc fer una rebaixeta, jejeje que tampoc cobro tant. Si jo amb vint monedes d'or...

Cavaller 3: Ja n'hi ha prou de tonteries! Guàrdies sisplau, feu-lo fora!

Entre els dos soldats agafen al jove 4 i l'arrossequen fora de l'escenari.

Jove 4: Eeeeeee i per quinze, no? Doncs, deu! Aaaaaa per cinc! Vaaaaa que us ho faig gratissssss!

Cavaller 8: Però com es pot pensar així? Un cavaller a de viure per defensar els altres i no a ell mateix.

Lancelot: Esteu bé Senyor? Ha estat un gran combat, aquí teniu la vostra espasa.

Cavaller 6: Moltes gràcies Lancelot! Se'ns dubte m'has guanyat, ets molt bo lluitant.

Artur: Molt bé! Ha estat un combat ràpid i net!

Lancelot: Ha estat un cop de sort Majestat, es nota que ell és un gran cavaller.

Cavaller 11: Ets molt modest i respectuós, Lancelot. Qui són els teus pares?

Lancelot: Els meus pares són pobres i treballen al camp però jo estic molt orgullós d'ells. Són els millors pares del món i som fidels a sa Majestats.

Artur: Amic meu, parles amb saviesa i em sembla que tots estaran d'acord amb mi que sou digne de ser l'últim cavaller de la taula rodona.

Ginebra: Bona elecció Artur!

El rei agafa l'espasa de la taula, es dirigeix a Sir Lancelot, el qual s'agenolla.

Artur: Cavaller, pel poder que tinc com a rei, jo us nomeno Sir Lancelot, cavaller de la taula rodona.

Lancelot: Gràcies Majestats i cavallers. Juro fer tot el possible per no defraudar-vos.

Els cavallers abracen al nou cavaller i entren els narradors.

Narrador 1: Així, el rei va elegir el seu últim cavaller, Sir Lancelot. El qual va demostrar la seva lleialtat i la seva valentia en totes les batalles amb els seus altres companys cavallers i mai va abandonar al seu estimat rei Artur.

Narrador 2: Però... tot això, són altres històries però si que és cert, que mai ningú ha oblidat, ni oblidarà el famós regne de Camelot, el gran rei Artur i els seus grans cavallers de la taula rodona.

FI